

התקוה לצאולה

ככל העולם מתבלבלים היהודים
ומקום לנוח לא מצאו,
ומי יסכים לקבל אותם
אם לא ארץ ישראל מולדתם !

החיים קשים להם
ויסוזה מקשים הם,
לצאת מחושך לאור,
ולחיות כצוף דרוך.

אק את לאולתם
הרחיקו עצמית,
אבל תקוותם
תישאר לצולמי צולמית.

הנה הטיצה הצת והצונה
להקים המדינה,
וכל היהודים בריתה
יצאו ציונה.

שמעון סגור
קפריסין - מחנה 55

נובמבר 1947